

هیچ که سیک به بردنی نویسی که سانی دی نابیت به نووسه ر

عمه ر که ریم به رزنجی

جوانی

هه ر حیم هه یه بیت
 به خشم تا کاته بری تهو
 ما چه ی تو ییم
 ده ته ی، نه ی نه ستیره ی
 دره و شاوه ی ناسمانی
 خه ونه کانم، چي ته توانی
 جوانی تو م
 بیر به ریت هوه، هه ر گیس
 هیچ شتیک ناتوانی
 نه و جوانی به ت له ناخم دا
 بسریت هوه، حی ده بی
 گهر له نامیرتا گری ناخم
 بکوژیت هوه ته ی
 گوله تاخی خه ونی من تو
 هه همیشه گه شتر ده بی .
 شیرکو نه حمه د

جوانی چاوه کانت

هه ر چیم هه یه
 بیت به خشم ناکاته
 بری تهو
 ما چه ی
 تو ییم نه به خشی
 نه ی نه ستیره ی
 دره و شاوه ی ناسمانی خه ونه کانم
 چي ته توانی جوانی چاوه کانی
 تو م بیر به ریت هوه
 هه ر گیزاو هه ر گیز
 هیچ شتیک ناتوانی
 نه و چاوه جوانانه ی تو
 له ناخم بسریت هوه
 چي ده بی گهر له نامیرتا
 به تیشکی چاوه کانتا گری ناخم
 بکوژیت هوه
 بکوژیت هوه

عبدالله بن وهستا عباس

له ژماره (57) ی هه فته نامه ی شارستانی داو له لا په ره (7) دا شیعریک به ناویشانی (جوانی چاوه کانت) بلاو کراوه ته وه و له ژیریدا ناوی عبدالله ی وهستا عباس نووساره، گوایه نه مه شیعری نه و براده ره یه، نه وه ی جیگای سه رنجه نه م بابه ته له هه مان هه فته نامه و له ژماره (37) دا له دوالا په ردها به شیوه ی په خشان له ژیر ناویشانی (جوانی) و به ناوی (شیرکو نه حمه د) بلاو کراوه ته وه، نه م بابه ته له نویسی منه و هه ر خویشم نه م هه فته نامه یه دا که نیشم تییدا ده کرد بلاوم کردوته وه، نه م نویسه م به مه بهستی ناگادار بوونی خوینه ران و نه و براده ره یه که به ناوی خوینه وه بلاوی کردوته وه و به داخوه ستافی هه فته نامه که ش له وکاره بیناگابوون و به سه ریاندا تیپه ریوه، نه م براده ره ته نها ده ستکاری به کی که می کردوه و خوینه ر به سه رنجدان له هه ردوو ده فته که نه و راستی به ی بؤ ناشکرا ده بیت، لیره دا به و براده ره ده لیم نه گهر ناروه زوی نویسی هه یه، ده توانیت به هه و و ماندوبوونی خو ی بیت به نووسه ر، نه ک به بلاو کردنه وه ی بابه تی که سانی دی به ناوی خو ته وه، نه گه رچی شیعو په خشانه شیعری ده نووسم وه لئ خو م به شاعیر نازانم، نازانم نه و براده ره به بلاو کردنه وه ی بابه تی که سانی تر ده یه ویت بیت به نووسه ر، که نه مه ش کاریکی مه حاله و ناتوانیت و هه رزوو ناشکرا ده بیت، نه گه رچی له زور به ی نه و به رنامه نی له رادیوه بلاوده به نووه شیعری بلاوده که نه وه گو ی بیستی زور شیعری ده بیم به ناوی که سانی که وه که نووسه ری شیعری که نین، نه مه ش دیارده یه کی ناتهنه دوسته که سانیک بینو به ره می که سانی تر به ناوی خوینه وه بلاو بکه نه وه، نه م رونکردنه وه یه شم ته نها به مه بهستی به ناگاهینه انه وه ی نه م براده ره و ناگادار کردنه وه ی ستافی هه فته نامه که بوو تا جاریکی تر شتی نه م جو ره به سه ریاندا تیپه په ریت.